Excursie Schiermonnikoog 8 - 9 oktober 1977

Wij vertrokken met drie auto's en een dapper motorduo, totaal aantal deelnemers 16. De regen onderweg, zelfs bij de overtocht en de ontscheping, beloofde niet veel goeds. Bij de aanlegsteiger deden een overvliegende ijsgors en oeverpieper het druilerige weer even vergeten.

Gelukkig konden we echter bij droog weer kwartier maken, fietsen huren en de eerste verkenningen doen met een rit om de Westerplas, waarbij zich de eerste blauwe kiekendief presenteerde, terwijl rond de plas zomervogels, zoals tapuit, roodborsttapuit en baardmees gezien werden. De jacht op een vermeende bosgors leverde gelukkig de correctie: een juv. rietgors. In het dorp werd een luid krijsende felgroene ringnekparkiet gezien. Op de terugtocht naar hoeve Talsma zagen we bij een boerderij in de polder een grote groep kepen; op de graslanden bevonden zich honderden goudplevieren en kieviten.

Na een versterkende koffieronde bij Talsma werd begonnen aan een pittige wandeling over kwelder en wad. Inmiddels was de lucht opgeklaard, zodat we bevoorrecht werden met uitzonderlijk mooi herfstweer: zon en geen wind. Brandganzen, grauwe ganzen en rotganzen lieten zich op de grond en ook herhaaldelijk in de lucht zien. Op het wad duizenden vogels, vnl. scholeksters, maar ook o.a. regenwulp, zilverplevier, krombekstrandloper, zwarte en groenpootruiter, rosse grutto, smient en eidereend. De leiders, kennelijk zeer vertrouwd met dit gebied, brachten ons via het wad weer veilig buiten de slenken om in het kweldergebied, waar we een luchtgevecht tussen een sperwer en twee torenvalken konden waarnemen.

's Avonds hadden wij een gezellige samenkomst in hotel Van der Werf, waar o.a. nog eens de vogelfotografie en de interpretatie van de vogelwet ter sprake kwamen. Bij het verlaten van het hotel werd door enkele deelnemers nog een jagende ransuil waargenomen.

De volgende dag heeft de groep nogal verdeeld geopereerd. Een deel was reeds vroeg op pad, waardoor de rest moest besluiten de fietstocht naar het Willemsduin zonder hen te beginnen. Alvorens hiermee te starten werd de omgeving van het Kooibos nog bezocht, hetgeen een klapekster, boerenzwaluw en oeverzwaluw opleverde. De fietstocht werd na het einde van het verharde fietspad een zware terreinrit, waarbij herhaaldelijk door plassen gefietst of gewaad moest worden. Dit deed een deel van de groep besluiten naar herbergzamer oorden terug te keren en een wandeling te maken rond de Kobbeduinen, die nauwelijks iets opleverde.

Wèl zag deze groep een groot aantal vogelnetten, hetgeen hen inspireerde tot vragen over het vogelringen. Het ringen op de plaats die gepasseerd werd was pas op 1 oktober begonnen en volgens de ringers, die de groep gelukkig nog juist voor het verlaten van het gebied ontmoette, speciaal bedoeld voor de lijsterachtigen. Ondanks vragen van de groepsleden, kreeg men verdere gegevens over de opzet en de betekenis van dit onderzoek niet te horen. Blijkbaar waren de kennelijk niet onervaren ringers zich van het doel van dit onderzoek niet al te zeer bewust.

Men vraagt zich bij zulke gelegenheden af of het ringen onder auspiciën van het zo langzamerhand hecht gefundeerde instituut Vogeltrekstation Arnhem zijn doel voorbij zou kunnen schieten en of de schade aan de vogels door dit telkenjare grootscheepse onderzoek verantwoord is. Is dit instituut nog in staat zichzelf weer in zijn activiteiten te beperken als het belang van de uitkomsten niet meer blijkt op te wegen tegen de schade aan de vogels berokkend? Dit nog afgezien van de moeite en kosten die, op andere wijze besteed, mogelijk meer kunnen bijdragen tot de instandhouding van de vogels. Een vraag die menig vogelbeschermer bezig kan houden en in de toekomst wat meer openbaarheid en aandacht zou moeten krijgen.

De groep van de stevigste fietsers zag het bereiken van het Willemsduin beloond met waarneming van o.a. 20 ex. strandleeuwerik, 10 ex. zwartkop, verder bruine kiekendief en zwarte ruiter. Bij de Westerplas werd in de loop van de dag nog een ♀ zwarte zeeëend waargenomen.

Terugkerend, voor het inleveren van de fietsen, zagen we op de landerijen vlakbij het dorp vele tientallen goudplevieren, terwijl enkelen van ons nog een fraaie ♂ beflijster konden waarnemen.

De terugtocht begon met een hereniging van het grootste deel van de groep op de laatste boot. Een kleine groep had zich kennelijk reeds op de vorige boot ingescheept.

Iedereen kom met voldoening terugzien op een prettige excursie, waarbij in het totaal een honderdtal soorten werd waargenomen.

BR/MS

B.H. Rypkema

Reisje naar Griekenland

Van 6 juli tot 24 juli 1977 verbleef ik buiten Nederland. Voor het eerst van mijn leven richting Z.O.-Europa. Na een afschuwelijke lange treinreis via Milaan naar Brindisi (in de hak van de laars). Vandaar met de boot zo'n 17 uur varen naar Patras op de Noord-Peloponnesos. Een grappig, doch snikheet tochtje over een gladde Ionische Zee. De boottocht kan trouwens beter in Brindisi geboekt worden dan bij de NBBS. Ten eerste konden wij met een Open-Day-ticket niet dezelfde dag nog vertrekken, ten tweede ben je bij de NBBS duurder uit!

Achter de boot opvallend weinig vogels. Gedurende de hele tocht 1 Noordse stormvogel en 1 Kuhls Pijlstormvogel, 1 Lachstern en 3 Zwartkopmeeuwen. Wel voortdurend tientallen Mediterrane Zilvermeeuwen. Gele poten, niet zilvergrijs, maar geregeld licht bruingrijs lijkend, mogelijk iets kleiner dan onze Zilvermeeuwen.

De tent opgeslagen op de camping van Rion en daar de eerste dagen gebleven. De hitte was bijna ondraaglijk en afgezien van 'hangen' werd er niet veel gedaan. Vogels zag je vrijwel niet. Alleen Huis- en Boerenzwaluwen eigenlijk. Wel iedere avond meerdere roepende Dwergooruilen op en om de camping, waarvan er zich één liet vangen in het licht van de zaklantaarn.

Na twee dagen merkte ik plotseling op dat er in de ochtend en avond een voortdurende stroom van Kuhls Pijlstormvogels zeer laag over het water trok. Omdat ze niet al te kontrastrijk zijn moest je wel even zoeken boven de dampende zee. Ook kon je ze bekijken vanaf een veerboot, die je in een kwartier naar de overkant bracht. Op deze manier kwam ik er achter dat van de drie bekende veldgidsen opnieuw die van Bruun de beste afbeelding gaf, hoewel de snavel nog opvallender lichtgeel is dan daar afgebeeld.

Na een paar dagen hadden mijn reisgenote en ik het wel gezien en besloten we naar Delphi te gaan voor de vogels enerzijds, voor de restanten van de Griekse cultuur anderzijds. Door de uiterst slechte busverbindingen deden we daar een hele dag over. Eenmaal op de camping beneden Delphi aangekomen, hoefden we geen spijt te hebben van dic lange reis: het schitterende landschap maakte veel goed. Om de camping heen tientallen Rotsklevers en een ♂ Blonde Tapuit. De Rotsklevers maakten de meest vreemde geluiden. Genoteerd werden geluiden/imitaties van Witgatje, Bosruiter, Gaai, Ekster en een Fitis-achtige zang.

De volgende dag naar Delphi zelf. Een op het toerisme drijvend geheel met daaraan aangepaste prijzen. De in de open lucht gelegen musea waren erg mooi, vooral als de hitte na een uur of tien de meeste toeristen had verjaagd. Naar later bleek de meeste vogels ook trouwens.